

PRAKSISOVERSIGT · OBLIGATIONSRET

Praksisoversigt over kontrolafgifter på privat grund (parkeringsbekendtgørelsen + aftaleloven § 36)

Privatretlige kontrolafgifter, skiltningskrav, QR-kode-problemet og aftaleloven § 36

Version 1 Opdateret 6. jun. 2026 16 afgørelser · 2012-2026

[Læs online](#)

INTRODUKTION

Kontrolafgifter på private parkeringsområder er ikke offentligretlige sanktioner, men privatretlige aftalekrav: bilisten indgår en stiltiende aftale (kvasiaftale) ved at parkere efter de skilte vilkår, og afgiften er den aftalte konventionalbod ved overtrædelse. Området reguleres af parkeringsbekendtgørelsen (BEK nr. 202 af 2014, senest ændret ved BEK nr. 970 af 27. juni 2025), sammenholdt med [aftalelovens §§ 36 og 38 a-c](#). Parkeringsklagenævnet er den primære klageinstans med hundredvis af afgørelser årligt, mens Højesteret i en række principielle domme har fastlagt den grundlæggende sondring mellem offentligretlig og privatretlig parkering. Praksis fra 2025-2026 viser en markant tendens til annullering af kontrolafgifter, hvor oplysningerne kun fremgik af en QR-kode og ikke af selve afgiftssedlen, ligesom Forbrugerombudsmanden har grebet ind over for ANPR-selskaber, der systematisk sendte kontrolafgifter pr. post i stedet for at anbringe dem på køretøjet.

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01** Kontrolafgifter på privat grund er privatretlige aftalekrav (kvasiaftaler), ikke offentlige sanktioner – offentligretlige færdselsregler finder hverken direkte eller analog anvendelse.
- 02** Bilisten indgår en stiltiende aftale ved at parkere efter de skilte vilkår; afgiften er den aftalte konventionalbod ved overtrædelse.
- 03** Parkeringsbekendtgørelsens § 2 kræver, at kontrolafgiften selv skal indeholde oplysning om overtrådte vilkår, tid, sted, registreringsnummer, betalingsfrist og klagemulighed – en QR-kode alene opfylder ikke dette krav (fast praksis fra Parkeringsklagenævnet 2025-2026, flertal 3-2).
- 04** Skiltningen skal være tydelig, let synlig i lys og mørke og placeret, så parkanten ved sædvanlig agtpågivenhed kan orientere sig – ellers er kvasiaftalen ikke indgået.
- 05** Udtrykket 'pr. påbegyndt døgn' i skilte vilkår forstås som kalenderdøgn, ikke 24-timers-intervaller, og flere afgifter for langvarig parkering er ikke urimelige efter aftalelovens § 36 (Højesteret).
- 06** Skiltning om 'p-skive påbudt' på privat grund er ikke en generel henvisning til hele bekendtgørelsen om parkeringsskiver – to p-skiver med ubetydelig tidsforskel udløser ikke kontrolafgift (Højesteret).

- 07** ANPR-anlæg kan ikke lovligt bruges til systematisk at sende kontrolafgifter pr. post – undtagelsen for eftersendelse gælder kun, hvor det er fysisk umuligt at anbringe afgiften på køretøjet (Forbrugerombudsmanden 2023-2024).
- 08** Rykkergebyrer for kontrolafgifter må ikke overstige 100 kr. pr. skrivelse (rentelovens § 9 b, stk. 4) – gebyrer på 250-300 kr. er ulovlige.
- 09** Parkeringsselskabet bærer bevisbyrden for gyldig aftaleindgåelse og for at skiltningen var synlig og fyldestgørende.
- 10** Vildledende skiltning – hvor de mest iøjnefaldende oplysninger giver et fejlagtigt indtryk af vilkårene – bevirker, at kvasiaftalen ikke er indgået, og kontrolafgiften bortfalder.
- 11** Med BEK nr. 970 af 27. juni 2025 (ikrafttrædelse 1. juli 2025) ophæves parkeringsbekendtgørelsens § 1, stk. 2, om eftersendelse af kontrolafgifter – selskaber kan herefter kun lovligt pålægge afgifter ved fysisk anbringelse på køretøjet eller overgivelse til føreren.

Sondringen mellem offentlig og privat parkering – den aftaleretlige grundmodel

Dansk parkeringsret hviler på et fundamentalt skel: parkering på **offentlig vej** reguleres af [færdselslovens § 121](#) og er en offentligretlig sanktion, mens parkering på **privat grund** reguleres af aftalerettens regler. Kontrolafgiften på privat grund er ikke en sanktion, men et privatretligt krav – en konventionalbod – der udspringer af en stiltiende aftale (kvasiaftale) mellem grundejeren/parkeringsselskabet og bilisten.

Højesteret har i en række principielle afgørelser fastslået dette skel. I [Sag 99/2014](#) udtalte Højesteret klart:

Uanset at færdselsloven som udgangspunkt finder anvendelse for færdsel på det private parkeringsområde, gælder reglerne i færdselslovens § 93 og bekendtgørelsen om parkeringsskiver kun for offentligretlig regulering af parkering, som håndhæves af politiet eller kommunalt ansatte parkeringskontrollører i henhold til færdselslovens §§ 121-122 a. Reglerne gælder således ikke direkte for parkering på det private parkeringsområde, og der er heller ikke grundlag for at anvende reglerne analogt.

Denne klare afgrænsning har den konsekvens, at forholdet mellem bilist og parkeringsselskab alene bedømmes efter almindelige aftaleretlige regler – herunder [aftalelovens § 36](#) om urimelige vilkår, [§ 38 a](#) om forbruger aftaler, [§ 38 b](#) om fortolkning til forbrugerens fordel og [§ 38 c](#) om gennemsigtighedskravet.

Som Forbrugerombudsmanden har formuleret det i en sag fra 2025: "Skilte på en privat parkeringsplads udgør en såkaldt kvasiaftale mellem parkeringsselskabet og forbrugerne. Vilkaarene for parkering på parkeringspladsen skal derfor fremgå klart og tydeligt."

Afgrænsningen mod den offentligretlige parkeringskontrol er relevant for den parallelle praksisoversigt om [offentlige parkeringsafgifter](#). For forbrugerretlige spørgsmål i bredere forstand henvises til [forbrugerbeskyttelse](#).

[Færdselsloven § 121](#)

PRAKSIS **Højesteret** · Ugyldighed af parkeringsafgift pålagt pga. to p-skiver på privat parkeringsareal 27.04.2015
Forbrugerombudsmanden · Vildledende skiltning om parkeringstilladelse på privat parkeringsplads 27.06.2025

Parkeringsbekendtgørelsens krav til skiltning og kontrolafgiftens indhold

§ 2

Parkeringsbekendtgørelsens § 3 og § 4 fastsætter detaljerede krav til skiltningen på private parkeringsområder:

- Der skal ved indkørslen opstilles en **tavle med hvidt P på sort baggrund** og en undertavle med teksten "Regler og vilkår fremgår af skilte på pladsen" (§ 3, stk. 1).
- Skiltene med de nærmere vilkår skal være **let synlige i lys og mørke** og placeret, så en parkant altid kan se et skilt, hvis han orienterer sig i alle retninger (§ 4, stk. 2).
- Skiltene skal **som minimum** angive tidsbegrænsninger, betalingsvilkår, at overtrædelse medfører kontrolafgift, afgiftens størrelse, og hvilken operatør der administrerer området (§ 4, stk. 4).

Bekendtgørelsens § 2 stiller tilsvarende krav til selve **kontrolafgiften**, der skal indeholde oplysninger om:

1. Hvilket parkeringsvilkår der er overtrådt
2. Tid og sted for observationen samt registreringsnummer
3. Andre væsentlige faktiske oplysninger
4. Fristen for betaling
5. Hvortil indsigelser kan rettes

Bekendtgørelsens § 1 kræver, at afgiften er skriftlig og anbringes umiddelbart synligt på køretøjet eller overgives til føreren.

Vigtig ændring pr. 1. juli 2025: Ved [BEK nr. 970 af 27. juni 2025](#) er § 1, stk. 2, ophævet og stk. 1 nyaffattet. Undtagelsen, der hidtil tillod eftersendelse af kontrolafgiften til ejeren, når køretøjet var fjernet, er dermed bortfaldet. Parkeringsselskabet kan herefter kun lovligt pålægge en kontrolafgift ved fysisk anbringelse på køretøjet eller overgivelse til føreren på stedet. Ændringen rammer særligt selskaber, der udelukkende anvender ANPR-systemer uden fysisk kontrol.

LOV

[Bekendtgørelse om indgåelse af visse aftaler om parkering og udstedelse af kontrolafgifter på private parkeringsområder § 1](#)[Bekendtgørelse om indgåelse af visse aftaler om parkering og udstedelse af kontrolafgifter på private parkeringsområder § 2](#)[Bekendtgørelse om indgåelse af visse aftaler om parkering og udstedelse af kontrolafgifter på private parkeringsområder § 3](#)[Bekendtgørelse om indgåelse af visse aftaler om parkering og udstedelse af kontrolafgifter på private parkeringsområder § 4](#)

QR-kode som oplysningsbærer – Parkeringsklagenævnets faste praksis fra 2025-2026

§ 3

En af de mest markante praksislinjer fra Parkeringsklagenævnet i 2025-2026 vedrører spørgsmålet om, hvorvidt en kontrolafgift, der kun indeholder en **QR-kode** uden direkte synlige oplysninger, opfylder [bekendtgørelsens § 2](#). Nævnet har i en lang række afgørelser – alle afgjort med stemmerne **3-2** – fastslået, at det gør den ikke.

I [sag 10410](#) udtalte **flertallet** (nævnensformand Mette Søgaard Vammen, FDM-repræsentant Nicoline Amundsen og Forbrugerrådet Tænks repræsentant Per Jensen):

Allerede fordi der ikke af kontrolafgiften fremgår hverken dato, tid, registreringsnummer, beløb eller årsag til pålæggelse af kontrolafgiften, men i stedet er en QR-kode, der skal scannes for at få oplysningerne, er kontrolafgiften ikke udstedt med rette.

Mindretallet (brancheorganisationen DPPB's to repræsentanter) argumenterede for en teknologineutral fortolkning, idet QR-koden udgør et "*integreret og entydigt adgangspunkt*" til oplysningerne. Denne dissens har gentaget sig konsekvent.

Praksis dækker bl.a.:

Sag	Sted	Selskab	Udfald
10177	Skejby, Aarhus	OPARKO	Annuleret (3-2)
10410	Blox, København	OPARKO	Annuleret (3-2)
10832	Skt. Johannes Kirke, Kbh	OPARKO	Annuleret (3-2)
10882	Spritten, Aalborg	OPARKO	Annuleret (3-2)
11635	Spritten, Aalborg	OPARKO	Annuleret (3-2)
11691	Skt. Johannes Gård, Kbh	OPARKO	Annuleret (3-2)
12827	Fisketorvet, København	OPARKO	Annuleret (3-2)
12889	Havneholmen, København	OPARKO	Annuleret (3-2)

Den konsistente praksis gør det klart, at parkeringsselskaber skal sikre, at selve den fysiske afgiftsseddel direkte indeholder de lovkrævede oplysninger. Omfanget af annullerede OPARKO-afgifter tyder på, at selskabet systematisk har benyttet QR-kode-formatet, som nævnet konsekvent underkender.

LOV

[Bekendtgørelse om indgåelse af visse aftaler om parkering og udstedelse af kontrolafgifter på private parkeringsområder § 2](#)

PRAKSIS	Parkeringsklagenævnet · Kontrolafgift annulleret: QR-kode på parkeringsafgift opfyldte ikke oplysningskrav ved parkering med trailer i Skejby	23.03.2026
	Parkeringsklagenævnet · Kontrolafgift fra OPARKO annulleret – QR-kode på afgiftsseddel opfyldte ikke oplysningskrav	23.03.2026
	Parkeringsklagenævnet · Kontrolafgift på kirkens parkeringsområde annulleret grundet manglende oplysninger på den fysiske afgift (QR-kode utilstrækkelig)	23.03.2026
	Parkeringsklagenævnet · Kontrolafgift annulleret: QR-kode på parkeringsafgift opfyldte ikke oplysningskrav i bekendtgørelse om private parkeringsområder	23.03.2026
	Parkeringsklagenævnet · Kontrolafgift fra OPARKO underkendt - QR-kode på afgiften opfyldte ikke oplysningskrav i parkeringsbekendtgørelsen	23.03.2026
	Parkeringsklagenævnet · Kontrolafgift på 875 kr. annulleret da QR-kode på afgiften ikke opfyldte oplysningskrav i parkeringsbekendtgørelsen	23.03.2026

Parkeringsklagenævnet · Kontrolafgift fra OPARKO annulleret: QR-kode på parkeringsafgift opfylder ikke lovkrav om oplysninger	23.03.2026
Parkeringsklagenævnet · Kontrolafgift fra OPARKO underkendt: QR-kode på p-afgift opfyldte ikke oplysningskrav	23.03.2026

§ 4 Fortolkning af skilte vilkår – Højesterets principafgørelser

Højesteret har i to principielle sager afgjort spørgsmål om fortolkning af skilte vilkår på private parkeringsområder.

Flere kontrolafgifter for langvarig parkering – "pr. påbegyndt døgn"

I [BS-16/2013-HJR](#) (dom af 12. marts 2014) stadfæstede Højesteret fire kontrolafgifter á 590 kr. pålagt for én sammenhængende parkering, der strakte sig over seks dage på et privat boligområde ved Kokkedal Station. FDM argumenterede for, at udtrykket "pr. påbegyndt døgn" var uklart og skulle fortolkes til forbrugerens fordel efter [aftalelovens § 38 b](#), således at der skulle gå mindst 24 timer mellem hver afgift. Højesteret afviste dette:

Det er i forbindelse med vilkår om parkering nærliggende at forstå udtrykket "pr. påbegyndt døgn" som sigtende til kalenderdøgn. En anden forståelse, hvorefter der skal være mindst 24 timer mellem hver afgiftspålæggelse, har ikke en sådan føje for sig, at fortolkningsreglen i § 38 b skal anvendes.

Højesteret fandt endvidere, at det samlede beløb (2.360 kr.) ikke var urimeligt i forhold til overtrædelsens omfang, og at vilkåret derfor ikke kunne tilsidesættes efter [aftalelovens § 36](#), jf. [§ 38 c](#).

Forinden var den grundlæggende retsstilling fastslået i Østre Landsrets dom af 29. november 2012 (- [BS-120/2012-OLR](#)), som behandlede de tre øvrige afgifter i samme parkeringsforløb og nåede til samme resultat.

To p-skiver – offentligretlige regler gælder ikke analogt

I [Sag 99/2014](#) (dom af 27. april 2015) behandlede Højesteret et tilfælde, hvor en bilist havde anbragt to p-skiver i forruden med ubetydelig tidsforskel. City Parkeringsservice argumenterede for, at bekendtgørelsen om parkeringsskiver forbød flere skiver, og at dette gjaldt også på privat grund. Højesteret afviste dette klart og fastslog:

En angivelse på skiltningen på et privat parkeringsområde: "p-skive påbudt", kan ikke forstås som en generel henvisning til de offentligretlige regler om anvendelse af p-skive.

Og videre:

Vilkåret om anvendelse af p-skive ("p-skive påbudt") kan ikke anses for tilsidesat, fordi der er anbragt mere end én p-skive i bilen, eller fordi der er en forskel i tidsangivelsen på de to p-skiver, når forskellen er uden betydning for bedømmelsen af, om 3-timers tidsbegrænsningen er overholdt.

FDM fik medhold, og kontrolafgiften blev underkendt. Dommen understreger, at formålet med p-skiven er kontrol af tidsbegrænsningen – ikke håndhævelse af offentligretlige formkrav.

LOV

[Aftaleloven § 36](#)[Aftaleloven § 38b, stk. 1](#)[Aftaleloven § 38c](#)

PRAKSIS

Højesteret · Ugyldighed af parkeringsafgift pålagt pga. to p-skiver på privat parkeringsareal

27.04.2015

Højesteret · Højesterets dom om retmæssigheden af fire parkeringsafgifter for én sammenhængende parkering på privat område	12.03.2014
Landsretten · Sag om opkrævning af flere kontrolafgifter for langvarig, uretmæssig parkering	29.11.2012

§ 5 ANPR-anlæg og ulovlig eftersendelse af kontrolafgifter

Automatisk nummerpladegenkendelse (ANPR) har skabt en særlig problemstilling, idet selskaber har indrettet sig uden fysisk kontrol og i stedet sendt kontrolafgifter pr. post baseret på kameradata. Forbrugerombudsmanden har i to markante sager fastslået, at denne praksis er ulovlig.

I [sagen fra august 2023](#) konstaterede Forbrugerombudsmanden, at parkeringsselskabernes systematiske eftersendelse af kontrolafgifter udgjorde en overtrædelse af [parkeringsbekendtgørelsens § 1, stk. 2-](#). Forbrugerombudsmanden understregede:

Kontrolafgiften opkræves i medfør af et aftalelignende forhold (ved en såkaldt "kvasiaftale") og udgør i denne henseende ikke en inddrivelsesomkostning.

Undtagelsen for eftersendelse gælder kun, hvor det er *fysisk umuligt* at anbringe afgiften på køretøjet – ikke hvor selskabet bevidst har indrettet sig uden personale.

I [den opfølgende sag fra juli 2024](#) orienterede Forbrugerombudsmanden fem parkeringsselskaber om, at deres praksis var ulovlig:

Forbrugerombudsmanden har vurderet, at denne undtagelse ikke gælder, hvis parkeringsselskabet selv har indrettet sin kontrolpraksis på en måde, så det ikke er muligt at meddele kontrolafgiften som foreskrevet i bekendtgørelsen.

Derudover konstaterede Forbrugerombudsmanden, at **rykkergebyrer** på 250-300 kr. oversteg det lovlige loft på 100 kr. pr. skrivelse efter [rentelovens § 9 b, stk. 4](#), der er præceptiv for forbrugere.

Med **ophævelsen af § 1, stk. 2** pr. 1. juli 2025 (ved [BEK nr. 970 af 27. juni 2025](#)) er den retlige situation yderligere skærpet: muligheden for eftersendelse er nu helt fjernet. ANPR-selskaber, der fortsat ønsker at pålægge kontrolafgifter, må derfor supplere kamerasystemet med fysisk kontrol.

LOV

[Bekendtgørelse om indgåelse af visse aftaler om parkering og udstedelse af kontrolafgifter på private parkeringsområder § 1, stk. 2](#)

[Renteloven § 9b, stk. 4](#)

PRAKSIS	Forbrugerombudsmanden · Parkeringsselskabers brug af ANPR-systemer og ulovlig opkrævning af kontrolafgifter	18.07.2024
	Forbrugerombudsmanden · Ulovlige rykkergebyrer og forkert udstedelse af kontrolafgifter ved ANPR-parkering	23.08.2023

Vildledende skiltning og urimelige betalingsvilkår –

§ 6 Forbrugerombudsmandens praksis

Forbrugerombudsmanden har i flere sager taget stilling til parkeringsselskabers skiltning og betalingsvilkår ud fra markedsføringslovens regler.

Vildledende skiltning om parkeringstilladelse (2025)

I [sag af 27. juni 2025](#) undersøgte Forbrugerombudsmanden et parkeringsselskab, der udstedte kontrolafgifter på grundlag af et skilt, hvor den fremhævede tekst kun nævnte "to timers gratis parkering fra mandag til fredag kl. 7-17", mens kravet om parkeringstilladelse uden for dette tidsrum var gemt nederst i lille skrift. Forbrugerombudsmanden fastslog, at skiltningen var i strid med [markedsføringslovens § 6](#) om vildledende udeladelser og [parkeringsbekendtgørelsens § 4, stk. 4](#). Vilkåret om parkeringstilladelse var ikke tilstrækkeligt fremhævet til at indgå i kvasiaftalen, og forbrugere med kontrolafgifter havde krav på tilbagebetaling.

Urimelige betalingsvilkår ved parkering (2021)

I [sag af 17. maj 2021](#) greb Forbrugerombudsmanden ind over for et parkeringsselskab, hvis betalingsautomater med faste værdiknapper beholdt ethvert overskydende beløb uden at give ekstra parkeringstid. En indbetaling på 40 kr. ved en timetakst på 22 kr. gav kun én times parkering, mens selskabet beholdt de overskydende 18 kr. Forbrugerombudsmanden fandt vilkåret urimeligt efter [aftalelovens § 38 c](#), jf. [§ 36](#), og vildledende efter [markedsføringslovens § 6, stk. 1](#). Selskabet fjernede efterfølgende den pågældende betalingsmetode og tilbød tilbagebetaling.

LOV

Aftaleloven § 36

Aftaleloven § 38c

Bekendtgørelse om indgåelse af visse aftaler om parkering og udstedelse af kontrolafgifter på private parkeringsområder § 4, stk. 4

Markedsføringsloven § 6

PRAKSIS **Forbrugerombudsmanden** · Vildledende skiltning om parkeringstilladelse på privat parkeringsplads 27.06.2025
Forbrugerombudsmanden · Urimelige betalingsvilkår og vildledende udeladelser ved betaling for parkering 17.05.2021

§ 7 Bevisbyrde og dokumentationskrav – hvem skal bevise hvad?

Bevisbyrden ved kontrolafgifter på privat grund er fordelt efter almindelige aftaleretlige principper.

Parkeringsselskabets bevisbyrde: Selskabet skal dokumentere:

- At gyldig aftaleindgåelse forelå, dvs. at skiltningen var synlig og fyldestgørende efter [parkeringsbekendtgørelsens §§ 3-4](#)
- At de bekendtgørelsesfastsatte oplysninger fremgik af selve afgiften ([§ 2](#))
- At køretøjet var parkeret i strid med vilkårene – typisk via fotodokumentation

Bilistens bevisbyrde: Bilisten skal bevise eventuelle:

- Undskyldelige omstændigheder (fx systemfejl, kraftig regn der dækkede skilte)
- Foretagen betaling (kvittering fra app eller automat)
- Tekniske fejl i selskabets systemer (fx ANPR-fejlæsning)

Praksis fra Parkeringsklagenævnet viser, at nævnet konsekvent stiller **strengt krav til selskabernes dokumentation**. I QR-kode-sagerne annullerede nævnet afgifterne uanset om den underliggende overtrædelse var bevist, fordi selve *afgiftsdokumentet* ikke opfyldte bekendtgørelsens krav. Det formelle krav er altså et selvstændigt ugyldighedsgrundlag – afgiften kan ikke reddes af, at overtrædelsen rent faktisk fandt sted.

I sag [12827](#) erkendte selskabet selv fejl i adresse og beløb, men fastholdt alligevel afgiften – nævnet afviste kravet allerede på det formelle grundlag.

Tilsvarende har Østre Landsret i en offentligretlig parkeringssag ([BS-667/2008-OLR](#)) fastslået, at selv parkeringsvagners registreringer kan tilsidesættes ved tilstrækkelig bevisusikkerhed – herunder kort observationstid og vildledende skiltning.

LOV

Bekendtgørelse om indgåelse af visse aftaler om parkering og udstedelse af kontrolafgifter på private parkeringsområder § 2

Bekendtgørelse om indgåelse af visse aftaler om parkering og udstedelse af kontrolafgifter på private parkeringsområder § 3

PRAKSIS **Parkeringsklagenævnet** · Kontrolafgift fra OPARKO annulleret: QR-kode på parkeringsafgift opfylder ikke lovkrav om oplysninger

23.03.2026

§ 8 Parkeringsklagenævnet som klageinstans og forholdet til domstolene

Parkeringsklagenævnet er et privat godkendt klagenævn oprettet i 2009 med deltagelse af FDM, Forbrugerrådet Tænk og brancheorganisationen Dansk Parkerings- og Billejebranche (DPPB). Nævnet er den primære klageinstans for forbrugertvister om kontrolafgifter på private parkeringsområder.

Nævnets afgørelser er **bindende for de tilsluttede parkeringsselskaber** (Q-Park, Apcoa, EuroPark, OnePark, OPARKO m.fl.), men **ikke for forbrugeren**, der frit kan indbringe sagen for byretten. I praksis behandles disse sager typisk under retsplejelovens småsagsproces, jf. [retsplejelovens §§ 400-403](#), da kravene sjældent overstiger 50.000 kr.

Gebyret for klage til nævnet er reguleret i [bekendtgørelsen om gebyrer ved godkendte private klage- eller ankenævne](#): selskabet betaler 3.500 kr., hvis klageren får medhold, og 1.000 kr., hvis afgiften frafaldes inden 21 dage.

Nævnets **sammensætning** afspejler partsrepræsentation: formanden er dommer, to medlemmer udpeges af forbrugersiden (FDM og Forbrugerrådet Tænk), og to af branchen (DPPB). Den faste stemmestilling 3-2 i QR-kode-sagerne illustrerer denne struktur: forbrugerrepræsentanterne og formanden danner flertal for en bogstavelig læsning af bekendtgørelsen, mens brancherepræsentanterne stemmer for en teknologineutral fortolkning.

Nævnets afgørelser er ikke offentliggjort som UfR-domme, men de udgør en væsentlig retskilde for forståelsen af, hvordan bekendtgørelsens krav fortolkes i praksis, og de tilsluttede selskaber er bundet af dem.

LOV

Retsplejeloven § 400

§ 9 Sammenfatning – centrale mønstre i den aktuelle retsstilling

Retsstillingen for kontrolafgifter på privat grund kan sammenfattes i følgende praksismønstre:

-

Aftaleretlig grundmodel: Parkering på privat grund er et aftaleforhold. Kontrolafgiften er en konventionalbod, og alle aftaleretlige regler om fortolkning, urimelighed og forbrugerbeskyttelse finder anvendelse.

- **Formkrav er selvstændige ugyldighedsgrunde:** Manglende oplysninger på selve afgiftssedlen medfører annullering, uanset om den underliggende overtrædelse er dokumenteret. En QR-kode er ikke tilstrækkelig.
- **Skiltningen definerer aftalen:** Hvis vilkårene ikke er tydeligt skiltet ved indkørslen og inde på pladsen, er kvasiaftalen ikke indgået, og kontrolafgiften bortfalder. Vildledende prioritering af oplysninger kan medføre, at væsentlige vilkår ikke bliver en del af aftalen.
- **Offentligretlige regler er irrelevante:** Hverken [færdselslovens sanktionsregler](#) eller [bekendtgørelsen om parkeringsskiver](#) finder direkte eller analog anvendelse på private områder.
- **ANPR kræver fysisk kontrol:** Systematisk eftersendelse af kontrolafgifter pr. post er ulovlig – og med [ophævelsen af § 1, stk. 2](#), pr. 1. juli 2025 er denne retstilstand yderligere cementeret.
- **Proportionalitet:** Flere afgifter for langvarig ulovlig parkering er ikke i sig selv urimeligt, når skiltningen klart angiver afgiften pr. døgn.

Den tydelige tendens fra 2025-2026 er, at Parkeringsklagenævnet og Forbrugerombudsmanden stiller **stigende krav** til parkeringsselskabernes overholdelse af [bekendtgørelsens form- og oplysningskrav](#), og at den teknologiske udvikling (ANPR, QR-koder, app-baserede løsninger) ikke fritager selskaberne fra lovens bogstavelige krav til den fysiske kontrolafgift.

LOV

Aftaleloven § 36

Bekendtgørelse om indgåelse af visse aftaler om parkering og udstedelse af kontrolafgifter på private parkeringsområder § 2

REFERENCE Lovgrundlag

7 paragraffer

Aftaleloven § 36

Bekendtgørelse om indgåelse af visse aftaler om parkering og udstedelse af kontrolafgifter på private parkeringsområder § 1

Bekendtgørelse om indgåelse af visse aftaler om parkering og udstedelse af kontrolafgifter på private parkeringsområder § 3

Færdselsloven § 122c

Aftaleloven § 38c

Bekendtgørelse om indgåelse af visse aftaler om parkering og udstedelse af kontrolafgifter på private parkeringsområder § 2

Bekendtgørelse om indgåelse af visse aftaler om parkering og udstedelse af kontrolafgifter på private parkeringsområder § 4

MATERIALE Citerede afgørelser

16 afgørelser

HØJESTERET · ØVERSTE INSTANS

2

27.04.2015 Ugyldighed af parkeringsafgift pålagt pga. to p-skiver på privat parkeringsareal

99-2014

12.03.2014 Højesterets dom om retmæssigheden af fire parkeringsafgifter for én sammenhængende parkering på privat område 5055-6075

LANDSRETTE · ANKEINSTANS

1

29.11.2012 Sag om opkrævning af flere kontrolafgifter for langvarig, uretmæssig parkering 5054-6074

PARKERINGSKLAGENÆVNET · NÆVN / KLAGINSTANS

9

23.03.2026 Kontrolafgift annulleret: QR-kode på parkeringsafgift opfyldte ikke oplysningskrav ved parkering med trailer i Skejby park-10177

23.03.2026 Kontrolafgift fra OPARKO annulleret – QR-kode på afgiftsseddel opfyldte ikke oplysningskrav park-10410

23.03.2026 Kontrolafgift på kirkens parkeringsområde annulleret grundet manglende oplysninger på den fysiske afgift (QR-kode utilstrækkelig) park-10832

23.03.2026 Kontrolafgift annulleret: QR-kode på parkeringsafgift opfyldte ikke oplysningskrav i bekendtgørelse om private parkeringsområder park-10882

23.03.2026 Kontrolafgift fra OPARKO underkendt - QR-kode på afgiften opfyldte ikke oplysningskrav i parkeringsbekendtgørelsen park-11635

23.03.2026 Kontrolafgift på 875 kr. annulleret da QR-kode på afgiften ikke opfyldte oplysningskrav i parkeringsbekendtgørelsen park-11691

23.03.2026 Kontrolafgift fra OPARKO annulleret: QR-kode på parkeringsafgift opfylder ikke lovkrav om oplysninger park-12827

23.03.2026 Kontrolafgift fra OPARKO underkendt: QR-kode på p-afgift opfyldte ikke oplysningskrav park-12889

16.12.2024 Mangelde p-skive ved McDonald's trods indsigelser om sprogbarriere for udenlandsk turist park-6074

FORBRUGEROMBUDSMANDEN · NÆVN / KLAGINSTANS

4

27.06.2025 Vildledende skiltning om parkeringstilladelse på privat parkeringsplads

18.07.2024 Parkeringsselskabers brug af ANPR-systemer og ulovlig opkrævning af kontrolafgifter

23.08.2023 Ulovlige rykkergebyrer og forkert udstedelse af kontrolafgifter ved ANPR-parkering

17.05.2021 Urimelige betalingsvilkår og vildledende udeladelser ved betaling for parkering